

Емил Басат – създател на рубриката 'Интервю'

„Дзяло“ – инициатива с перспектива

Изключително интересна и навременна бе инициативата на колектива на „Дзяло“ – електронен сайт с е-списание за хуманитаристика и извори X-XXI век, да организира представянето на проекта си, подкрепен от Столична програма „Култура“, състояло се в Американския център на Столична библиотека. Водеща бе неуморимата Августа Манолева, автор на идеята и основател на сайта. За мен като човек, който повече от 40 години се занимава с проблемите на чуждестранната българистика и историята на превода от български на чужди езици (и като автор на 6 книги с анкети-портрети на преводачи), най-интересна бе реализираната от Августа Манолева, с помощта на колегите от Американския център, конферентна връзка с Киевския национален университет „Тарас Шевченко“ и проф. д.ф.н Цветана Георгиева, както и емоционалната и вълнуваща среща с колегите от Мелитополския държавен педагогически университет „Богдан Хмелницки“. За първи път присъствам на такова събитие и фактът, че можеш да видиш колегите си от двата университета, бе за мен особено интересно.

Българската лекторка, д-р Красимира Колева от Мелитополския университет, представи участниците в събитието от тяхна страна: почетния консул на Република България в Запорожка, Донецка и Луганска област Сергей Желев; шефа на Културата в Общината, доц. д-р Михаил Семикин; директора на Центъра по българистика, доц. д-р Сергей Пачев; професор д. филос.н. Валентин Молодиченко, ректор на МДПУ до 2016 г., подкрепил идеята за откриване на дигитален българистичен кабинет, голям приятел на България (двата са и автори в „Дзяло“!); доц. д-р Елена Арабаджи, зам.-ректор на МДПУ; автори: проф. д-р Александър Ситник, доц. д-р Валентина Пачева, докторант Мария Пачева, владееща говоримо български език, и други сътрудници на Центъра по българистика, студенти. Нивото от тяхна страна беше много високо, очевидно става въпрос не само за уважение към срещата и нейните организатори от наша страна, но и за интерес към темата и изданието. Бяха и добре подготвени, личеше от всички изказали се. Красимира Колева представи и българистичните издания, подготвени от техния университет.

В изказването си поздравих участниците от Киев и Мелитопол и пожелах такива конферентни връзки да се осъществяват и с други българистични центрове в чужбина. Изказах съжалението си, че след закриването на нашия Център по българистика, ръководен дълги години от проф. Куйо Куев, връзките с българистичните ни центрове в чужбина се прекъснаха или затрудниха изключително много. Грижа на държавата ни бяха тези връзки, а повече от 20 години всичко остава в ръцете на ентузиастични – наши лектори по български език и литература в чуждите университети и отделни българисти от съответните университети в чужбина. Държавата за съжаление абдикира от

поддържането на чуждестранните българистични центрове и катедри и така се лиши от възможността да представя и българската литература в чужбина.

Ние сме една от малкото страни, които нямат своя национална програма за подпомагане на превода на българска литература в чужбина и отстъплението в това направление е особено силно. А литературата ни не заслужава такова отношение. Разбира се, това не означава да се върнем към вредната практика от времето на социализма, когато се издаваха в хилядни тиражи творби на автори, „доказали верността си към соцреализма” по списъци, утвърдени от централните комитети на съответните братски държави. С падането на Берлинската стена и промените в Централна и Източна Европа се промениха и отношенията между бившите соцстрани. Това наложи една нова, по-активна държавна политика в областта на популяризирането на българистиката ни в тези страни. Затова ми се струва особено навременна и актуална *идеята на колектива на „Дзяло“ да започне да организира виртуални конференции с различни университети по света.*

Бих препоръчал в бъдеще тези конферентни връзки да не се превръщат в подобие на научните конференции, които се организират от БАН и университетите ни, в която отсрещната страна търпеливо да изслушва докладите на участниците в събитието. За мен по-интересна форма би била живият диалог между учените от двете страни – тези срещи да дават възможност на гостите да ни запознаят с онова, което правят в областта на българистиката и да представят своите издания, а ние да представяме новите ни научни изследвания и книги на български автори.

Освен това, бих искал в е-списание и сайта да има постоянна рубрика 'Интервю', в която *да се публикуват портрети-анкети на видни чуждестранни българисти и такива с български преводачи на чужда литература.* Бих се ангажирал с поддържането на подобна рубрика.

Пожелавам тази прекрасна инициатива на екипа на „Дзяло“ да се развива и обогатява.